

**WIADOMO,
W INTERNECIE MOŻNA
WSZYSTKO!**

**JANUSZ
POPIS**

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania edukacji dla bezpieczeństwa dla szkoły ponadpodstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Anna Kasperska-Gochna
Recenzja merytoryczna – Katarzyna Witkowska
Arkadiusz Wójcik
Katarzyna Szczepkowska-Szczeńniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat lekcji:

Wiadomo, w internecie można wszystko!

Etap edukacyjny/Czas trwania:

szkoła ponadpodstawowa/90minut

Cele ogólne:

Kształcenie umiejętności rozpoznawania współczesnych zagrożeń – cyberprzemoc.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- definiuje pojęcie cyberprzemocy,
- wylicza główne przyczyny i cele cyberprzemocy,
- opisuje zasady zachowania się na wypadek spotkania się z cyberprzemocą w stosunku do siebie lub drugiej osoby,
- współpracuje w parze/grupie,
- posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną.

Metody/Techniki/Formy pracy:

dyskusja metodą sześciu kapeluszy, metoda stacji dydaktycznych zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna

Środki dydaktyczne:

film *Gdzie jest Mimi?* <https://www.youtube.com/watch?v=7ci0dO3r6TU>

film edukacyjny *Stop cyberprzemocy* <https://www.youtube.com/watch?v=NHa1nc2wYTg>

Zastosowanie narzędzi ICT:

tablica interaktywna z dostępem do internetu, telefony komórkowe, komputery

Opis przebiegu zajęć:

1. W internecie można wszystko! Czyli co? (granie w gry, przeglądanie FB, wrzucanie zdjęć, komentowanie, lajkowanie, zbieranie informacji, oglądanie filmów).
2. Oglądanie filmu *Gdzie jest Mimi?*
3. Przyczyny i cele cyberprzemocy. Jutro bez cyberprzemocy? – dyskusja w sześciu kapeluszach (z pozycji białego kapelusza „patrzy” na temat, np. policjant z wydziału do walki z cyberprzestępczością lub do spraw nieletnich, psycholog, pedagog lub nauczyciel – ze względu na potrzebę posiadania aktualnych danych, faktów).
4. Praca w grupach metodą stacji dydaktycznych: usystematyzowanie zasad zachowania się na wypadek spotkania się z cyberprzemocą w stosunku do siebie lub drugiej osoby. Każdy uczeń musi przejść przez wszystkie stacje i rozwiązać wszystkie

- zadania. Nauczyciel i policjant/pedagog/psycholog czuwają nad poprawnością wykonywanych zadań.
5. Podsumowanie zajęć/ewaluacja: uczniowie zaznaczają kolorem opanowanie umiejętności przy kryteriach sukcesu, które mają wklejone do zeszytu (zielony – znam zasady/potrafię się zachować, żółty – muszę sprawdzić/dopytać, czerwony – nie znam/nie potrafię).
 6. Oglądanie filmu edukacyjnego (2 minuty) *Stop cyberprzemocy* – utrwalenie zasad zgłaszania cyberprzemocy: www.helpline.org.pl; tel. 0 800 100 100.

Komentarz metodyczny

Należy pamiętać, że nawet w najmniejszej klasie mogą uczyć się uczniowie o specjalnych potrzebach edukacyjnych – należy dostosować im formy i warunki pracy.

Jeżeli wśród uczniów są uczniowie z autyzmem, zespołem Aspergera, z niepełnosprawnością intelektualną lub niedosłyszający należy przygotować im krótkie instrukcje obrazkowe w stacjach zadaniowych. Uczniom niedowidzącym (jeżeli nie posiadają książki z powiększonym drukiem) należy zapewnić linijkę powiększającą lub lupę do odczytania tekstu i zadbać o odpowiednie oświetlenie. Uczniowie niedosłyszający powinni mieć możliwość skorzystania ze słuchawek podczas prezentacji filmu. Dodatkowe informacje na temat dostosowań umieszczone zostały także w rozdziale „Warunki i sposoby realizacji”.

W ewaluacji uczniowie konsekwentnie na każdej lekcji, ćwicząc samoocenę używają metody świateł drogowych – jednej z najprostszych i najbardziej wizualnych zarówno dla ucznia, jak i dla nauczyciela.

Niektórym, taka samoocena może wydawać się nierzetelna – jednak badania udowadniają, że po pewnym czasie stosowania samooceny w takiej formie, uczniowie (niezależnie od etapu edukacyjnego) bardzo lubią ją ze względu na szybkość jej dokonywania i jej obrazowość. Dzięki niej łatwiej jest im utrwalać materiał czy uczyć się do sprawdzianu. Z czasem nie widzą powodu, aby „oszukiwać”. Mają świadomość, że to jeden z najprostszych sposobów, który nie służy do ich wartościowania tylko ich rozwojowi – pomaga w nauce.

Ze względu na swoją prostotę i możliwość zastosowania prawie na każdym zajęciach jest to też sposób, który bardzo dobrze się sprawdza w klasie, do której uczęszczają uczniowie z różnymi niepełnosprawnościami – np. uczniowie autystyczni, z zespołem Aspergera, niepełnosprawnością intelektualną – wymagający prostych, zwięzłych i powtarzalnych komunikatów.